

ותן חלקנו בתורתך

מאת כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א

שיחת התעמקות על פי דרך עץ החיים
פרשת וישלח תשפ"ג

בהוצאת: אוריאל יעוץ ופטרונות בע"מ

יפה רום 40 ירושלים ת"י

טלפון 02-6520002

www.rachlin.org.il

סרקו להורדה

לקבלת הגיליון למייל: rachlin@rachlin.org.il

© כל הזכויות שמורות לכ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

הערה: מאמר זה הינו תמלול של שיעור בפרשת השבוע שהעביר כ"ק האדמו"ר שליט"א.
לא הוכנסו שינויים על מנת לשמר את הסגנון המקורי.

פרשת וישלח תשפ"ג – ניתוח התמודדויות של יעקב אבינו ע"ה

מחשבה טקטית אסטרטגית נכונה, אבל אי אפשר לדעת. הוא בכלל הלך ועמד לפני המחנות, שאם עשו יבוא להילחם, שילחם קודם בו.

גם בצה"ל המפקד הולך בראש ואומר "אחרי!" מצד אחד, זה טוב. מצד שני, אם הלך המפקד – המצב לא קל. במלחמת יום כיפור הרבה מפקדים הלכו כי הם היו בראש. ואז החיילים היו צריכים להילחם, לתפוס מקום של מפקדים. ליעקב אבינו אין תחליף – אז זאת שאלה.

ולכן לפי ההלכה צריך להציל קודם כל את גדולי הדור, גדולי ישראל. אם יש סכנה, צריך להציל אותם. וכאן הוא נכנס לסכנה, גם נכנס לסכנה כשהלך בשביל כמה "פכים קטנים" – כמובן הכל על פי הסוד, אבל בכל זאת... ונלחם כל הלילה עם המלאך ויכול לו והצליח, עמד במשימה. היה מפגש מסוכן מאד, מסוכן מאד.

וכאשר מגיע לשכם, יש את הסיפור עם דינה. ה' יתברך מדקדק עם הצדיקים ועם החסידים כחוט השערה. בגלל שהוא הסתיר את דינה כי לא רצה שעשו יתן את עיניו בה וירצה אותה – נענש על זה שהיא נטמאה בשכם. למה? – שמא היא היתה מחזירה את עשו בתשובה. הימור! הימור לא קל לתת את בתו של יעקב אבינו לעשו על מנת שהוא יחזור בתשובה. חכמים אמרו שאשה צדקת יכולה להפוך רשע לצדיק, ואשה מרשעת יכולה להפוך צדיק לרשע. לכן היה צריך לא להסתיר את דינה. אבל הוא דאג לדינה.

ואחר כך – הנקמה. וזה הנושא השני שצריך לתת עליו את הדעת בחייו של יעקב אבינו: הקשר, המשמעת של השבטים, של הבנים, גם של דינה, כלפי יעקב. זה נושא עמוק.

דינה יצאה לטייל. בודאי שזו לא דרכו של יעקב אבינו, היא לא התייעצה עם יעקב אבינו. היא שילמה על זה. אז פה יש בעיה ראשונה. בעיה שניה: "שמעון ולוי אחים" הלכו לנקום באנשי שכם בלי רשות של אביהם. הנה מעשה שני. מעשה שלישי: ראובן, שבלבל יצועי אביו על דעת עצמו, כי

שבוע טוב! ערב טוב! מה שלומכם? בשם ה' נעשה ונצליח! כן. "ותן חלקנו בתורתך" – כל פעם אני מתיחס לסוגיות שעולות לי בלב כשאני קורא את הפרשה, מנסה להתעמק בפרשה. אין לנו תפיסה באמת והשגה באבותינו הקדושים, אמותינו הקדושות. "מה אנו מה חיינו?" אבל "תורה היא וללמוד אני צריך" – בכל זאת צריך להתעמק, כל אחד לפי שרש נשמתו, ולנסות ללמוד משהו, להבין משהו.

הפרשות האלה הן מופלאות. כואב הלב שהן עוברות בסוף... אבל ככה זה, כל שבוע הפרשה שלו.

כן, כשאנחנו באים לנתח בדלות השגתנו את חייו של יעקב אבינו, האתגרים שהוא עמד בפניהם, המלחמות שהיה צריך לערוך, הנסיגות שהוא עבר – לא פשוטים היו החיים של יעקב אבינו.

כשבאים לנתח מלחמה – והחיים הם מלחמה – צריך לנתח את המטרות, את האסטרטגיה, הטקטיקה, הביצוע, האם הושגו המטרות, ומה המחיר, מה המחיר שמשלמים. תמיד יש מחיר.

אפשר לומר שיעקב אבינו עמד במטרות, השיג את המטרות. היה מתוחכם מאד, כמו שראוי לבחיר האבות, 'הקו האמצעי' – יש לו גם 'חסדים' גם 'גבורות', הוא המכריע: עם אליפז הוא הסתדר כשרצה להרוג אותו. עם לבן הארמי הסתדר – הוציא משם את האמהות ואת השבטים, בנה את עם ישראל, חזר שלם. בהתכוננות שלו לקראת המפגש עם עשו – פעל בחכמה גדולה ובסיעתא דשמיא, וגם הצליח. עשו בסוף ניסה להאיץ אותו לבוא אתו. הוא לא הסכים. ויצא שלם במפגש הזה, למרות שיש להתעמק בענין שהוא חצה את המחנות לשניים:

יש בזה שאלות של טקטיקה במלחמה, מהבחינה הזו שאם יש לך מחנה ויש לך אויב קשה ואתה חוצה את המחנה לשניים – אז אולי יהיה חסר לך כח של מחנה שלם. הוא רצה שיהיה לו מה שנקרא 'עתודה' – שארית פליטה, שאם מחנה אחד יפגע, יש את המחנה השני. יש בזה גם כן

תבע את עלבונה של אמו, לאה. ושלא נדבר על אחר כך, בפרשה הבאה, במכירת יוסף.

אז השבטים כולם היו צדיקים, חכמים, נבונים, קדושים, עצמתיים, והיום היו קוראים לזה גם 'דעתנים'. כל אחד מבין ענין. וסיכנו את המערכה הכללית בלי להתייעץ עם יעקב אבינו, במעשה שכס אחר כך גם במכירת יוסף – הַפְּדָה רצונו הגמור של יעקב אבינו, שישב בצער כי הסתלקה ממנו שכינה. ובסוף ירדנו לגלות מצרים כתוצאה מכל הנושא הזה.

אפשר לומר שהוא השיג את כל המטרות שהיה צריך להשיג, גם בענין של תיקון אדם הראשון – אבל שילם מחיר קשה: הפסיד מהר מאד את רחל, אהובת לבו, בת זוגו האמתית של יעקב אבינו, ובעצם נגרם לו שנשא שתי אחיות בחייהן. חכמים מביאים את זה. ואחר כך גם רבקה נפטרה. שלא לדבר על מכירת יוסף... אלה שנים לא פשוטות ונסיונות לא פשוטים ליעקב אבינו.

אני אוהב אנשים. כל חיי אני בקשר עם אנשים, מנסה להקשיב להם ולעזור להם. אני מסתכל על הפנימיות של אנשים, על המדות שלהם, ההתנהגות שלהם, לומד מהם על הרגשות שלהם, איך אנשים מתיחסים לצרות שלהם, לנסיונות שלהם, לקשיים, להצלחות – כל חיי. ככה ה' ברא אותי. אני מתבונן באנשים מאז שהייתי קטן, ממש ילד – אהבתי לשבת להקשיב למבוגרים, לראות מה הם אומרים. לא תמיד הבנתי, אבל התעניינתי.

לכן גם כאן בפרשות האלה, אני לא יכול שלא להתייחס לחלק הרגשי. בכל זאת, אבותינו הקדושים היו בשר ודם. נכון שאנחנו, אין לנו תפיסה מה זה בן אדם שהוא 'מרכבה לתפארת' או 'מרכבה לחסד' או 'מרכבה לגבורה', מה זה בן אדם שה' יתברך מדבר איתו – ופעם הוא מדבר איתו ב'מדת הדין', מתגלה אליו במדת הדין, פעם ב'מדת הרחמים', ופעם ככה ופעם ככה, ומדקדקים אתו על כל דבר. כמה בני אדם – נניח, כיום, כן? – עושים שטויות בלי סוף, שנהיה בריאים כולנו, כל הדור שלנו המסכן. אם היו מדקדקים עם כל אחד על כל דבר הכי קטן – 'אוי ואבוי...'. אבל יודעים שאנחנו כולנו 'תינוקות שֶׁנֶשְׁבָּו', בדעות הכוזבות וכן הלאה. אז מרחמים עלינו, אם כי ה' יתברך לא ותרן בשום אופן.

אבל עם האבות הקדושים – דקדוק גדול מאד! גם עם רחל כשהיא גנבה את התרפים, שעשתה את זה לשם שמים, היא רצתה להפריש את אביה מעבודה זרה וגם למנוע 'מודיעין' מאביה – ובכל זאת שילמה על זה בחיים שלה.

מזה אנחנו צריכים ללמוד לעצמנו, אנחנו הקטנים – או לנו מיום הדין, או לנו מהטעויות שאנחנו עושים, וכל אדם עושה טעויות, להיות כמו שאמרו: "מָאֵד מָאֵד הָיָו שְׁפַל רוּחַ, שְׁתִּקּוֹת אָנֹשׁ רָמָה" – "מה אנו מה חיינו?" מה הבן אדם מבין, מה הוא עושה? אילו הצלחות, אילו מחירים בן אדם משלם? והאומה שלנו הקדושה כאומה גם כן.

בכלל צריך לדעת שהבן אדם עושה מה שהוא צריך לעשות משמים, "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים" – כל אחד מאתנו, יש לו איזה תפקיד, קטן, גדול, בינוני, ברור, לא ברור, אף אחד לא נברא סתם – והתוצאות בידי שמים.

אדם עושה את מה שהוא יכול כמיטב יכולתו בעזרת ה' – התוצאות בידי שמים.

ו"רבות מחשבות בלב איש, ועצת ה' היא תקום": ככה זה בבן אדם הפרטי – שהאדם הפרטי יש לו הרבה מחשבות בלב, ובסוף עצת ה' תקום, וככה זה בבן אדם הכללי, בכלל עם ישראל, וככה זה בכלל העולם ובכלל העולמות – התכנית של הקדוש ברוך הוא תצא מהכח אל הפועל על אפס ועל חמתם של כולם. נרצה, לא נרצה, נראה לנו, לא נראה לנו, כן נראה לנו, זה נראה צודק, זה לא נראה צודק, זה נראה נחמד, זה נראה קשה – זה לא מעניין... עם ישראל חוזר לארצו אחרי אלפיים שנה, ועכשיו עם ישראל חוזר בתשובה, ואחר כך תבוא הגאולה בעזרת ה' במהרה ברחמים. אף אחד לא יכול לעצור את התכנית האלקית – לא בחיים הפרטיים ולא בחיים הכלליים, ולא את התכנית של ה' יתברך לתקן עולם במלכות שד"י ולהשכין את שכינתו. אף אחד – גם לא הסטרא אחרא הפרטית, ולא הסטרא אחרא הכללית, ואין אף אחד שיכול לעצור את זה.

השאלה היא גם באמת מה המחיר, ובמה אנחנו נבחר – נהיה צדיקים, או חלילה להפך? או מה? ככל שהזמן אוזל, בעל הבית דוחק יותר, ואנחנו צריכים להשתדל לעשות רצונו בלבב שלם, בהכנעה, בביטול, במסירות, בדייקנות – כי התכנית האלקית תצא מהכח אל הפועל בכל מקרה, או על ידי בחירה טובה שלנו, בהתעוררות, או על ידי יסורים רחמנא לצלן.

לכן אני מדבר בהקשר למחיר שמשלמים: יש תכנית אלקית שיוצאת מהכח אל הפועל, יש את האנשים שנבחרו להוציא את התכנית הזו, למשל כאן, יעקב אבינו, האמהות והשבטים – והשאלה מה המחיר, מה הטעויות ומה המחיר. ואם אבותינו הקדושים נענשו על כל מיני דברים שחשבו לטובה וזה לא יצא לטובה, כמו למשל בזה שהוא הסתיר את דינה – מה יגידו אזובי הקיר?! מה נאמר אנחנו? רחמנא לצלן.

ולכן צריך לפתח את הקשב הפנימי – להקשיב ליצר הטוב, להקשיב לקדושה, להפנים את התורה, להבין שזו האמת – ולהשתדל לעשות רצונו יתברך באהבה וביראה ובשמחה ובדייקנות, ו'להוריד קצת את האף' כמו שאומרים, את האגו, את האני, להפוך את 'האני' ל'אין', ולקבל את הכל מאהבה – שזה קשה מאד.

יעקב אבינו לא סתם הצטער כשנלקח יוסף ממנו. הוא חשב שכל המפעל הזה בסכנה, כל מפעל חייו, אולי גם העולם הבא – כי נלקח ממנו ה'ייסוד', שהוא בחינת 'יסוד', יוסף, הוא המשפיע. וחשב שהכל נכשל. ולא, לא נכשל. כל זה היה תכנית של ה'. ואת זה בעזרת ה' אם נזכה, נראה בשבוע הבא. אבל זה מה שאנחנו צריכים ללמוד: יש תכנית, והתכנית יוצאת מהכח אל הפועל – או שאתה משתף פעולה, או שאתה תענש. זה הכל. תשתף פעולה – ה' יתברך ישמח וכולנו נשמח. לא תשתף פעולה, תעשה שטויות – תשלם, והתכנית ממשיכה. יהא רצון שנדע להשתלב בתכנית של אבא שבשמים! לחיים! לחיים! לחיים!

שבוע טוב ומבורך! להתחזק בעבודתו יתברך!

שבת שלום ומבורכת לכל בית ישראל.

הכנה לחנוכה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

א. אנחנו רוצים שכל הזמן ה' יתברך יאיר לנו בכל תחומי החיים – וזה בסדר! אבל, מי חושב ודואג ופועל להאיר לה' ית' שהרי כתוב: "בכל צרתם לו צר", ושכינה בגלות!

לכן צריך לכוון לתיקון השכינה וליחודה עם דודה! אלו הם צרכי שמים והם תלויים בנו, בעבודת ה' שלנו ישראל. וצריך גם להאיר לבניו של מקום ברוך הוא – שגם זה מצרכי שמים! וגם זה תלוי בעבודתנו!

ב. רק כאשר "הגיעו מים עד נפש" המכבים מרדו ביוון במסירות נפש לשם שמים, וזה גרר את נס חנוכה ואת חידוש עבודת בית המקדש! כך גם אצל האדם הפרטי – לפעמים רק כאשר האדם מגיע לדיוטא התחתונה, ממש לקרקעית, אז הוא מתעורר לתקן את הדרוש תיקון.

ג. אור קטן מגרש חושך גדול, אך גם חושך קטן מגרש אור גדול ר"ל!

ד. יש בדרכי יוון ניצוצות של קדושה שעדיין צריכים תיקון והעלאה! ניצוצות יקרים!

ה. יש את השקפת העולם האנושית, ויש את השקפת העולם שעל פי התורה הקדושה. לפעמים שתי השקפות חופפות, לפעמים אחת סותרת את השניה – ואז ירא שמים בוחר בתורה!

ו. ביוון שאפו לשלמות, שלמות בכל: ביופי, בשכל, בחברה, בצדק. אך שלמות יש רק אצל ה' ית'! והאדם הוא רק נברא ולא ח"ו בורא!

ז. השמש הוא הצדיק המדליק את הנרות: נשמות ישראל.

ח. החשמונאים נענשו כי לא ויתרו על המלכות השייכת באופן נצחי למלכי בית דוד! כך כל אדם צריך לדעת את מקומו, את מיקומו, מה שייך לו, ומה לא.

חנוכה שמח!

כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א:

עבודת חודש כסלו
חיזוק:
"כל ישראל
ערבים זה לזה"
ערבות הדדית.

www.rachlin.org.il

להצטרפות לרשימת תפוצה הוסיפו את המס'
02-6520002 לאנשי הקשר ושלחו 1.

מתוך נפשי – ההבשלה המביאה להחלטה

מאת כ"ק האדמו"ר רבי פינחס דניאל הכהן רחלין שליט"א

י"ד כסלו תשפ"ג

- א. בכל החלטה ישנו תהליך של הבשלה: כדי להחליט לא מספיק להבין את המצב ואת כל ההשלכות של ההחלטה – אלא צריך להגיע לבשלות, בשלות שכלית, רגשית ומעשית.
- ב. אם אין בשלות – "שב ואל תעשה עדיף!"
- ג. הבשלות מושגת כתוצאה מהדחק: כאשר המצב הופך קשה עד בלתי נסבל – האדם נאלץ להחליט! מתוך הסבל הוא מבשיל!
- ד. האם ניתן להגיע לבשלות ולהחליט החלטה גורלית ללא סבל? התשובה היא: כן ולא. לפעמים כן. לרוב לא.
- ה. טבע האדם הוא לדחות החלטות שאינן קלות ונעימות.
- ו. כאשר ההחלטה וביצועה דורשים שיתוף פעולה של הזולת – חייבים שכל הגורמים יבשילו, חייבים לגייס תמיכה.
- ז. כאשר גיוס התמיכה הוא אמתי ואינו מאולץ – יתכנו תוצאות טובות יותר להחלטה.
- ח. במצבי חרום מידיים – ישנם אנשים מסוימים המתעלים מעל עצמם, המסוגלים לראות לטווח ארוך, מתוך 'ערפל הקרב', המסוגלים לקחת אחריות אישית להכריע, לקחת החלטה ולבצעה, תוך שהם סוחפים אחריהם את המהססים. אותם מנהיגים פשוט הבשילו מהר יותר מזולתם.
- ט. האם המבשיל מהר תמיד צודק? ודאי שלא. אדם צריך לפתח את היכולת לקבל החלטות באיטיות ובמהירות – בהתאם לנצרך באותה סוגיה.
- י. כבר נאמר שאי-החלטה גם היא החלטה! נכון! לפעמים היא גורמת לאסון. ולפעמים היא מונעת אסונות גדולים יותר.
- יא. במצבים בהם הבחירה היא בין רע לגרוע – צריך לחשוב מחוץ לקופסה, ולהתפלל כמובן לעזרה משמים – ולבסוף מחליטים.
- יב. ישנם אנשים נדירים הקולטים את המצב לאשורו במדויק, ויש להם היכולת לשקול את כל האופציות – ולבחור נכון, בזמן הנכון.
- יג. אפשר וצריך לאמן את כושר ההבנה ואת יכולת ההחלטה.
- יד. החיים הם מלחמה! בגלל חוסר הוודאות. מי שחי לשם שמים ועוסק בצרכי שמים – זוכה לעזרה משמים להחליט נכון ובצורה מוצלחת. שהרי "הכל בידי שמים חוץ מיראת שמים!"
- טו. יש להתחזק בדבקות, במלחמה, בבירור ובבטחון בו ית'!

לחיים, לחיים, לחיים!

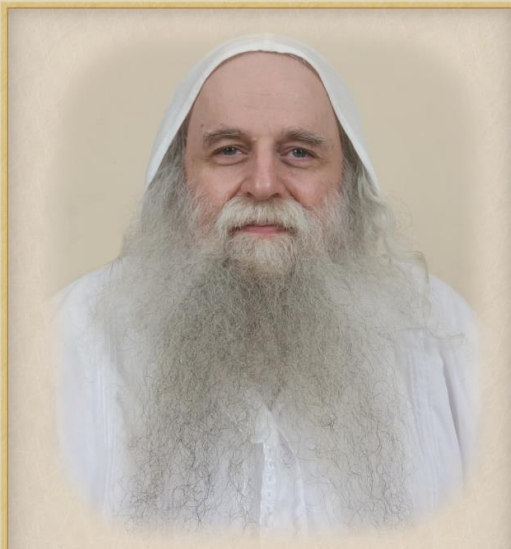

פיסק האדמו"ר מרחלין שליט"א
רבי מקובל קורא בפנים
קבלת קהל בימים א-ה בשעות הערב
יפה רום 40 גילה ירושלים
התקשרו 02-6520002
נא להביא תמונות פנים של כל האנשים
הקשורים לנושא היעוץ

**רבים מספור נושעו בסיעתא דשמיא
מברכותיו ועצותיו**

האדמו"ר מקבל קהל זה כארבעים שנה.
קורא בפנים, מייעץ ומברך בכל תחומי החיים,
זיווג, שלום בית, פרנסה, מזל, חינוך,
התלבטויות, בחירת מקצוע, עסקים וכו'.
זכה להסכמות מגדולי ישראל ובראשם מזקן
המקובלים האדמו"ר רבי יצחק כדורי זצוק"ל.
כ"ק האדמו"ר מרחלין שליט"א
מייסד 'דרך עץ החיים'
הדרך לזכות לקרבת ה' יתברך
לתיקונך השלם ולתיקון עולם במלכות שד"י
ומלאה הארץ דע"ה את ה'
www.rachlin.org.il

פיסק האדמו"ר מרחלין שליט"א
רבי פינחס דניאל הכהן רחלין